

ChristenUnie

De Langstraat

Onverdiende liefde

Door William Haverhals (tweede voorzitter)

Afkomst, het interesseert ons. Waar je vandaan komt, wie je ouders zijn en wat zij hebben gedaan. Wellicht is er wel een compleet geslachtsregister bekend. Belangrijke voorouders of 'oud geld' kunnen ook in deze tijd nog veel voor ons betekenen.

In Mattheus 1 is het geslachtsregister van Jezus beschreven. Geen reeks van indrukwekkende koningen, brave burgers of nette vrouwen. Om de grote Redder van de mensheid te zijn moest Hij geboren worden uit een mens. Het was niet te min voor Hem. Evenals de kribbe of Nazareth. Hij beoordeelde niet op afkomst of achtergrond, iedereen was welkom bij Hem! Echte genade. Onverdiende liefde.

Het is weer bijna kerst, de dagen waarin wij stil staan bij Jezus komst naar de wereld. Een zoveel hogere Afkomst. Hij kwam om licht te maken in deze donkere wereld. Dat mogen we vieren! Gezegende kerstdagen en een voorspoedig 2013 toegewenst.

Discriminatie

Door Jan van Groos (wethouder)

In mijn werk kom ik veel verschillende mensen tegen, om niet te zeggen vogels van allerlei pluimage. Dat maakt mijn werk interessant. Soms voel ik me ongemakkelijk, omdat ik niet goed weet hoe ik met hen moet omgaan. Maar meestal maken zij daar geen probleem van en benaderen mij met respect. Ik kan diep onder de indruk zijn van de manier waarop mensen, autochtoon en allochtoon, zich willen inzetten voor hun medemens. Aan velen van hen kan ik een voorbeeld nemen.

Mensen van buitenlandse afkomst gedragen zich in onze ogen vaak vreemd. Daarbij nemen wij ons zelf als norm; alsof wij ons niet vreemd gedragen. Want wie hangt het lijstje met de verjaardagen van zijn familie en vrienden nu op in het toilet? Hoe gaan wij om met het boekwerk dat voor ons van Levensbelang is? Leggen wij dat op de grond? Laten wij het slingeren of hebben we daarvoor een bijzondere plaats? Nee toch!

Hoe zou het toch komen dat veel mensen moeite hebben om op een juiste wijze om te gaan met mensen die iets anders zijn? Die zich anders gedragen, er anders uitzien, uit een andere cultuur komen. En waarom meten we vaak met twee maten? Polen en andere Oost-Europeanen mogen best naar Nederland komen om het werk te doen, waarvoor wij ons te goed voelen. Vele Nederlanders maken graag van hun diensten gebruik, omdat ze niet zeuren en gewoon goed werk leveren. Maar ze zijn vaak niet welkom in onze buurt!

Toen bekend werd dat Marianne Vaatstra door een Friese boer en vader bleek te zijn vermoord, een man die deel uitmaakte van de dorpsgemeenschap, hadden velen medelijden met zijn vrouw en kinderen. Hoe zou gereageerd zijn, als het toch een vader uit het asielzoekerscentrum was geweest?

Ieder mens is beelddrager van God; wij allen mogen onze bestemming vinden die onze Hemelse Vader voor ons in gedachten heeft. Ik ben dus niet meer dan een ander. Wij zijn allen in zonde ontvangen en geboren. We hebben een zondige aard en zijn schuldig tot de dood. God ziet daar doorheen. Voor Hem maakt het niet uit

waar iemand woont, wie hij is en hoe zijn culturele achtergrond is. Hij wil dat een ieder tot zijn bestemming komt! En toch maken we negatieve beelden van groepen mensen. Zo worden Polen gezien als alcoholisten die dronken achter het stuur kruipen. Terwijl toch ook te veel Nederlanders een serieus alcoholprobleem hebben.

Wij kennen onder onze jongeren zelfs comazuipers! Worden wij daarop afgerekend?

Neen. Zo mogen wij blij zijn dat we in het buitenland niet door iedereen worden gezien als aborteurs en

(soft)drugsgebruikers. Laten wij daarom geen karikaturen maken op basis van het gedrag van enkelingen.

Met kerst mogen we de geboorte van de Here Jezus gedenken; de Zoon van God die naar de aarde is gekomen om zondaren vrij te kopen. Hij kwam om redding te brengen voor allen. Hij zocht de mensen op die door de gemeenschap werden buitengesloten. En wanneer de Mensenzoon wederkomt, dan zal Hij tegen de rechtvaardigen zeggen: "Ik was een vreemdeling, en jullie hebben Mij gastvrij onthaald" (Matteüs 25:35b).

Gezakt

naar aanleiding van Matteüs 15 ; 21 – 28

Door Kees Haak

“Leren we het dan nooit?”, mompelt Andreas. Hij buigt zijn hoofd in schaamte. Na de ontmoeting met de Kanaänitische vrouw zitten ze nu zwijgend thuis. Zelfs Petrus heeft geen praatjes meer. Hoe hadden ze ooit zo de boot kunnen missen?

Ja, achteraf. Ze hadden het kunnen weten. Eerst dat geschreeuw om hulp van die vrouw en de Here Jezus die helemaal niets antwoordt. In strijd met Zijn gewoonte om compassie met mensen te hebben. De eerste test. Hij gaf óns de kans om helpend op te treden, zijn onderwijs in praktijk te brengen. En wat deden wij? Wij wilden nota bene die vrouw wegsturen..! Gezakt als een baksteen.

Dan de volgende test. Jezus verwoordde uitstekend onze leer van ‘Israël alleen’. Hij sprak meer tot ons dan tot de vrouw. We hadden nattigheid moeten voelen. Want zo kenden wij hem helemaal niet. Al zo vaak had Hij over de niet-Joodse volken gesproken. Ook zij zouden delen in het heil. Maar nee, wij zaten vast in ons Joodse denken... Gezakt voor de herkansing.

Dan die vrouw. Geloof tegen de klippen op, dachten wij nog. “Heer, help me.” Had Petrus dat ook niet geroepen toen hij door het water zakte? Wat waren we doof! En dan de Here Jezus. Grover zouden wij het niet kunnen presteren: “Geen brood van de kinderen voor de honden!” Niet alleen zoiets als “Eigen volk eerst”, nee: “Wegwezen, jullie honden!”. Onze oren klapperden, dat Jezus dit kon zeggen! Nòg hadden we het niet door. Gezakt voor de derde keer.

Dan die vrouw. Desnoods maar een hond. Geef me dan de kruimels. Toen kon de Here Jezus zijn ware identiteit niet meer verbergen. Een groot geloof! Tegenover het vaak zo kleine geloof van de discipelen en Joden. Je dochter is genezen..! We hadden het moeten weten. Het vreemde spel van de rabbi was een test. Hebben jullie al de (zendings)mentaliteit die ik jullie elke dag leer? Nee dus. Driedubbel gezakt...

Petrus bromt instemmend op Andreas’ verzuchting. Ja, wanneer leren wij het ooit? Liefde tot over de grenzen van je eigen volk? Heer, bekeer ons harde hart!

Een pareltje van wereldklasse

Door Joost Vreugdenhill (lid)

Soms in en soms achter de achtertuin van sommige plaatsgenoten ligt een prachtig natuurgebied: De Loonse en Drunense Duinen. Zomaar door de natuur midden in het landschap geworpen. Maar dat is niet helemaal waar, want de ontstaansgeschiedenis wijst wel anders uit.

Ooit was hier een groot oerbos met bijbehorende planten en dieren. Echter rond het jaar 1300 kreeg de mens vat op de natuur, de boeren die aan de rand van dit bos woonden waren geen jagersverzamelaars meer. Zij trokken niet meer rond, maar woonden op een vaste plek. Voor hun boerderijen en stallen haalden zij timmer-en bouwhout uit het bos. U weet wel, van die mooie rechte stammen, uitstekend geschikt. Zodoende ontstonden er open plekken in het bos. Deze lege plekken groeiden allengs dicht met heide. Toen werd het oerbos een bos-heide gebied. En heel belangrijk, de boeren gingen vee verzorgen. Schapen, geiten en wilde zwijnen. Voor hun voedsel werden deze dieren het bos-heide gebied ingejaagd, waar ze zich te goed deden aan jonge boompjes, jonge heide en heideplanten. Vooral de laatste moest het ontgelden. Zo ontstonden er in de heide kale plekken. Toen de boeren de heide ook nog gingen plaggen, d.i het afsteken van heideplanten om die als stro in de potstal te gebruiken, was het hek helemaal van de dam, en werden de kale plekken nog groter om later als kleine zandverstuivinkjes tezamen één grote zandverstuiving te vormen. Het resultaat van menselijk ingrijpen ligt achter Bosch en Duin en bij de Rustende Jager

Omstreeks 1850 was de zandverstuiving op z'n grootst. Daarna is er de klad in gekomen. Bosgroei breidde zich steeds meer uit en werd een bedreiging voor het open zand. En verandering van grondwaterpeil beïnvloedde de begroeiing. Kortom 't was gewoon onzeker welke kant het bos-heidezandgebied op zou groeien. Tot in 1921 de blik van Natuurmonumenten op het gebied gericht werd. Het was toen grotendeels versnipperd, d.w.z. eigendom van boeren. Maar sinds 1926 gaat het pas echt de goede kant op. Toen werd Frans Mombers, een voormalig leerlooier uit Waalwijk actief. Hij was thuis in kapitaal-en onroerend goed beleggingen. Stukje bij beetje heeft hij de natuurgronden verworven door aankoop van boeren. Direct daarna verkocht hij het door aan Natuurmonumenten. Zo ongeveer zijn de Duinen ontstaan. Menselijk toedoen dus nieuwe gevaren gaan het gebied bedreigen. Het wordt een oefenterrein voor de militairen, tanks en pantservoertuigen rijden er rond en velen kunnen verhalen van hun schuttersputje dat ze er gegraven hebben.

Foto boven
Boomstronk midden in zandverstuiving van natuurgebied de Loonse en Drunense Duinen.

Rond 1960 rijzen er plannen voor asfaltweg tussen de Rustende Jager en de Drie Linden, t.b.v. de recreanten, die zouden dan hun auto in de hei kunnen parkeren. Gelukkig nooit gerealiseerd! In de buurt van Drunen en Helvoirt zijn heel veel kavels uitgegeven aan caravanbezitters, sommigen plaatsten er een zomerhuisje. De resten ervan zijn nog te zien. De aanleg van de N261 vormde ook een bedreiging voor de een heide tussen Huis ter heide en de Duinen. Een natuurbrug moet verbinding tussen deze gebieden tot strand brengen. De recente houtkap zoals bij de Roestelberg is achterstallig onderhoud, en moet weer ruimte bieden om de wind te laten stuiven. Maakbare natuur, menselijk ingrijpen, op die manier houden we de parels in de wereld. Klasse.

Steunfractie

Heeft u interesse om over de actuele plaatselijke politiek te praten? Zou u weleens de raadsleden gevraagd en ongevraagd willen adviseren?

Steunfractieleden zijn geen lid van de raad, maar ondersteunen de fractie bij de voorbereiding op de raadsvergaderingen. Zij lezen en denken mee. Geven reacties op de onderwerpen die aan de orde zijn.

De raadsleden krijgen goede input en het bevordert dat onderwerpen breder worden afgewogen.

Uitvoerige discussies worden zo gevoerd over belangrijke items als "Hoe gaan we om met de financiën?", samenwerking tussen

gemeenten, het subsidiebeleid, visie op de toekomst, welke voorzieningen wel of niet, wat speelt er in de kernen, waar staan we voor?

Zo hebben de raadsleden brede contacten met verschillende leden en inwoners. De vergaderingen van de steunfractie zijn openbaar en kunnen dus door iedereen worden bijgewoond. Wij nodigen u van harte uit!

Voor meer informatie kunt u een e-mail sturen naar: steunfractie@waalwijk.christenunie.nl of bellen naar de secretaris: Anne de Bruijn tel. 06-10337116.

Vacature

Een tekstschrijver. Wij zoeken er al een tijdje naar, maar dat valt niet mee. Misschien stellen we te hoge eisen aan tekstschrijvers, of zoeken we iemand die niet bestaat.

met je studie. Je Nederlandse grammatica en spelling zijn onberispelijk en je kunt goed corrigeren.

Hoge eisen

Je bent een communicatiedier, journalist of gewoon een goede pen. Je werkt al een tijdje als tekstschrijver of je bent pas net begonnen

Interesse?

Mail voor meer informatie naar whaverhals@waalwijk.christenunie.nl

Contactgegevens

Bestuur

bestuur@waalwijk.christenunie.nl

Fractie

fractie@waalwijk.christenunie.nl

Wethouder

jvangroos@waalwijk.nl

Secretariaat

P/a Langemeer 37
5171 WK Kaatsheuvel
secretaris@waalwijk.christenunie.nl